

[Indenrigs- og boligministeren.]

selvstændigt til skat, såfremt de er 18 år eller derover. For hjemmевærende børn under 18 år er det hovedreglen, at de sambeskattes med familieoverhovedet, idet selvstændig ansættelse kun finder sted, såfremt barnet har stadig indtægt ved personligt arbejde for fremmede. Sambeskatningen omfatter altså bl. a. den indkomst, som et hjemmевærende barn under 18 år har ved arbejde i familieoverhovedets bedrift eller virksomhed; familieoverhovedet må her ikke fradrage arbejdsvederlaget til barnet, når han opgør sin indkomst. Som det vil ses af bemærkningerne til lovforslaget, har denne meget vidtgående sambeskatning været genstand for en hel del kritik bl. a. fra skattelovskommissionens side, og det må vel nu erkendes, at der er grund til at foretage en indskrænkning i disse bestemmelser. Man synes navnlig ikke, at det er rimeligt, at børn, der arbejder i deres faders bedrift, ikke kan ansættes selvstændigt til skat. Det er jo meget almindeligt, at en fader ønsker at uddanne sine børn i sin egen erhvervsvirksomhed. Gør han det i stedet for at engagere fremmed arbejdskraft, kan det medføre en meget følelig forøgelse af hans skattetilsvær.

De regler, som nu er foreslået, og som på et enkelt punkt, nemlig med hensyn til alderen, er ændret af det andet høje ting, følger stort set skattelovskommissionens forslag. I den form, reglerne har fået ved tagelsen i folketinget, går de nu ud på selvstændig ansættelse til skat af hjemmевærende børn under 16 år, såfremt de i indkomståret har haft en indtægt over en vis grænse, vel at mærke, når denne indtægt hidrører enten fra personligt arbejde for fremmede eller fra arbejde i familieoverhovedets bedrift eller fra formue eller indtægtsnydelse, når denne indtægt ikke hidrører fra formue eller indtægtsnydelse, som er tillagt barnet ved en gavedisposition fra en af forældrene. Hvis barnets indtægt er mindre end 800 kr., 700 kr. eller 600 kr. årlig, opretholdes bestemmelserne om sambeskatning. De tre talstørrelser, 800 kr., 700 kr. og 600 kr., fremkommer ved, at der er ansat forskellige beløb for hovedstadsområdet, købstæderne og landkommunerne.

Man har ved valget af netop disse beløb søgt at skabe en vis harmoni med børnefradragsreglerne. En af betingelserne for at opnå børnefradrag er, at barnet ikke har midler til at bekoste sit eget underhold. Denne betingelse har fået øget praktisk betydning, efter at aldersgrænsen i fjor af rigsdagen blev hævet fra 15 til 16 år.

Som vejledende anvisning er det i ligningsdirektoratets og ligningsrådets meddelelse udtalt, at et barn ikke anses for at have midler til eget underhold, såfremt dets indtægt bortset fra løn fra familieoverhovedet ikke overstiger henholdsvis 800 kr. i hovedstadsområdet, 700 kr. i købstæderne og 600 kr. i landkommunerne. Disse indtægtsgrænser har man nu foreslået fastsat i bestemmelserne om børnefradrag. Da den minimumsindtægt, der kræves som betingelse for selvstændig skatteansættelse for hjemmевærende børn, som nævnt er foreslået ansat til netop disse samme beløb, vil forholdet herefter være det enkle, at der ikke bliver tale om børnefradrag for alle de børn under 16 år, som opfylder betingelserne for selvstændig skatteansættelse.

Ved lovforslagets fremsættelse i det andet høje ting var aldersgrænsen for selvstændig ansættelse af hjemmевærende børn foreslået til 18 år. Under udvalgsbehandlingen er det, som jeg allerede har nævnt, i det høje folketing blevet ændret derhen, at aldersgrænsen er foreslået nedsat til 16 år under hensyn til, at et ikke ubetydeligt antal personer mellem 16 og 18 år har indtægter, der ligger under disse indtægtsgrænser på 600, 700 og 800 kr. Man anså det altså for ønskeligt, at disse personer ansættes selvstændigt til skat uanset indtægtens størrelse.

Ved en tilføjelse til ligningslovens § 4, stk. 2, om børnefradrag har man i lovforslaget søgt at løse visse i praksis opståede tvivlsspørgsmål med hensyn til børnefradrag for plejebørn. Efter lovforslaget vil der fremtidig ikke blive givet plejeforældre fradrag for plejebørn, for hvis pleje der ydes vedvarende vederlag, såfremt vederlaget er mindst 800 kr., 700 kr. eller 600 kr. Ligger vederlaget under disse beløb, gives der børnefradrag, men vederlaget må medregnes til plejeforældrenes skattepligtige indkomst, uden at udgiften til barnets underhold kan fradrages.

Ved ændringen i ligningslovens § 5 er de i loven fastsatte maksimale indkomstbeløb og nedslagsbeløb foreslået noget forhøjet — det er de bestemmelser, der drejer sig om rentemodtagere og dermed ligestillede —, og da man i 1950 vil stå overfor en noget højere indkomst som følge af stigningen i renten med tillæg, foreslås nu en bestemmelse, der vil medføre, at disse forhøjelser ikke giver anledning til mere end ganske uvæsentlige skattestigninger.

Endelig er der, som jeg nævnte i indledningen til denne forelæggelsestale, visse